Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 196 (2198) ♦ Четвер, 21 жовтня 1999 року ♦ Ціна договірна

21 жовтня

✔ 1919 р. У Києві відбувся офіційний прийом гетьманом П. Скоропадським надзвичайної місії кубанського крайового уряду.

✔ 1989 р. На установчих зборах відновлено діяльність Наукового товариства імені Тараса Шевченка у Львові.

✔ 1994 р. Відбувся другий з'їзд суддів України.

Сокира — не найкращі ліки від головного болю

З виступу Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка на сесії Верховної Ради України 19 жовтня 1999 року

Ми заслухали та обговорили звіт уряду про результати виконання державного бюджету за 1998 рік і вкотре маємо всі підстави визнати роботу уряду незадовільною.

Фактично не виконано конституційну вимогу, що «Кабінет Міністрів забезпечує виконання затвердженого Верховною Радою державного бюджету України».

Проте всі ми розуміємо, що від такої оцінки, коли не діють необхідні механізми притягнення винуватців до відповідальності, нікому з них, як кажуть, ні холодно ні жарко.

(Закінчення на 2-й стор.).

Я вам пишу...

Виборець радить кандидату в Президенти України

Шановний пане Президенте! Ви виступаєте за двопалатний парламент. Але Україна — не Російська Федерація. Чому ми, українці, маємо копіювати свого північного сусіда? Може, вам краще було б висуватися кандидатом в президенти Росії? Там є двопалатний парламент. Зніміть свою кандидатуру, ще не пізно — в Росії вибори Президента в 2000 році.

Микола ВЕРНИДУБ.

Сарни Рівненської області.

Роз'яснення

Центральної виборчої комісії щодо заборони проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей

Конституція України гарантує громадянам України право брати участь в управлінні державними справами, вільно обирати і бути обраними. Вибори Президента України є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

З метою забезпечення реалізації і захисту конституційних виборчих прав громадян при проведенні виборів Президента України, рівності можливостей для всіх кандидатів у Президенти України під час проведення виборчої кампанії Центральна виборча комісія роз'яснює, що відповідно до вимог частини третьої статті 33 Закону України "Про вибори Президента України" забороняється проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей.

Порушення цієї вимоги Закону тягне за собою кримінальну відповідальність.

Щоб на старості ми стрибали лише від радості

Недарма кажуть, що старі люди — немов малі діти. В цьому випало ще раз переконатися в Генічеську Херсонської області. Саме в цьому місті, точніше — на місцевому рибоконсервному заводі, ми зустрілися з нашим передплатником Олександром Олександровичем Ігнатенком. Можете уявити радість 84-літнього чоловіка, який лише за квітень бачив пенсію, від такого дарунка, як човен «Фофан». Мов те дитя, Олександр Олександрович кинувся до човна (до слова, його виготовила й люб'язно надала фірма «Славутич» з Голої Пристані на чолі з Олександром Григоровичем Гаврилком) і радісно вигукнув: «Оце вже побогую, ловлячи бичків!». На моє запитання, як зреагували домашні на виграш, сказав: «Знаєте, дружина з радощів аж по хаті стрибала...». Чи передплатить «Голос» Олександр Олександрович на 2000 рік? Скрушно похитавши головою, мовив: «Була б якась копійчина за душею, то зараз побіг би на пошту. Може, до виборів щось підкинуть...».

Звісно, човен — не голка. І в кишеню його не покладеш (довжина близько п'яти, ширина — до двох метрів). Тим більше, що його довелося переправляти, як кажуть, на перекладних, себто поштовою машиною, аж з Голої Пристані. Завдяки добрим, тямущим людям — начальнику об'єднання «Херсонпошта» М. Вертману та директору Херсонської головпошти М. Рудику.

Надія МАХІНЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Футбол

Позавчора футболісти київського «Динамо» зробили чудовий подарунок усій Україні, перемігши в матчі Ліги чемпіонів німецький клуб «Байєр» із Леверкузена, — 4:2. **На знімку нашого фотокора Юрія Венгереша** — момент, коли ворота німців атакує Максим Шацьких.

Команда залишається претендентом на вихід до наступного раунду турніру. Черговий її суперник — словенський «Марибор». Пригадаймо, що кияни в першому турі вдома поступилися мариборцям. І, звичайно, дуже сподіваємося на реванш!

Подробиці про події в Лізі чемпіонів читайте на 7-й сторінці.

У номер

Переженимо літаки на газ

До Вінниці прибула група спеціалістів Міноборони Росії, які готуватимуть 11 стратегічних бомбардувальників (вісім Ту-160 і три Ту-95МС) до перегону в РФ, перевіряючи їх «за найвищими вимогами до літної техніки». Рішення про передання стратегічних бомбардувальників у рахунок погашення боргу перед Росією за газ було ухвалено 9 жовтня в Ялті під час засідання змішаної українсько-російської комісії.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», середня вартість одного літака — близько 25 млн. доларів. Росія також купить кілька сотень крилатих ракет Х-22, які на озброєнні цих літаків. Планується, що Києву погасять борг у розмірі 285 млн. доларів. Загальна заборгованість України перед Росією за поставлений газ — один мільярд доларів. Цікаво, а що ще можна віддати?

До виборів залишилось 10 днів

❍ Через 290 років після смерті Івана Мазепи в Україну з Румунії повернуто прах гетьмана, який буде захоронено в Батурині Чернігівської області.

❍ В Одесі завершилися багатонаціональні навчання Cooperative Support-99, в яких взяли участь 25 країн НАТО і країн—учасниць програми «Партнерство заради миру».

❍ Від приватизації до держбюджету вже надійшло 478 млн. грн.

P.S.

99 Вибори

✓ Київ

Перед вирішальним вибором

Голова Верховної Ради України, кандидат у Президенти Олександр Ткаченко відвідав з одноденною робочою поїздкою Миколаївську та Одеську області. Він поклав квіти до пам'ятника загиблим в роки громадянської та Великої Вітчизняної воєн у Миколаєві, мав зустрічі з трудовим колективом Чорноморського суднобудівного заводу, депутатами міськради і виборцями міста корабелів. Скрізь, де виступав голова парламенту із своєю передвиборною програмою — перед керівниками суднобудівних підприємств, портів Дунайського морського пароплавства в Ізмаїлі, мешканцями Ізмаїльського, Кілійського, Ренійського та Болградського районів, — він наголошував, що Україна нині перед вирішальним вибором.

Сьогодні Голова Верховної Ради візьме участь в урочистостях у Сімферополі з нагоди першої річниці прийняття Конституції Автономної Республіки Крим.

Лякають захватом і радіоперехватом

Кандидат у Президенти, лідер Соцпартії України Олександр Мороз переконаний, що заява СБУ і телевізійний виступ начальника ГУ МВС України в Києві Михайла Корнієнка є складовими елементами широкомасштабної провокації. Йдеться про організацію дестабілізуючих заходів, які припишуть «канівській четвірці». Маються на увазі начебто організовані за вказівкою Мороза і Ткаченка активні дії біля адміністрації Президента і Кабінету Міністрів буцімто з метою захоплення урядових будинків, отже — влади неконституційним шляхом.

О. Мороз вважає, що цю провокацію розробляють у структурах СБУ для того, щоб спровокувати запровадження елементів надзвичайного стану чи скомпрометувати кандидатуру Мороза.

«Канівська четвірка» жодного стосунку до цієї провокації не має. У нас нема в цьому потреби, — підкреслив лідер Соцпартії.

За словами О. Мороза, він нічого не знає про профспілки, які пікетували у вівторок адміністрацію Президента, уряд, Верховну Раду.

Кандидат у Президенти повідомив, що, за наявною в нього інформацією, «вночі весь Київ було розбито на сектори співробітниками СБУ та МВС», щоб можна було під будь-яким приводом затримувати розповсюджувачів листівок, перешкодити поширенню інформації. Це провокація режиму, який перебуває в агонії і хоче залишитися при владі».

У розповсюджених матеріалах прес-конференції О. Мороза сказано, що, як стало відомо з достовірних джерел, планують «підв'язати російські сили, котрі нібито підтримують лівих в Україні. З цією метою намічено розповсюдити фальшивку, подану у викладі радіоперехвату переговорів Києва з Москвою».

Активно залучать і правоохоронні органи. Розіслано директиву про підвищення рівня готовності органів та підрозділів внутрішніх справ до дій під час виникнення надзвичайних ситуацій, а також «про можливі дії основних кандидатів у Президенти України щодо впливу на структури ОВС України». Відпрацьовуються методики фальсифікації виборів через вручення грошей під розписку головам сільських рад, створення «постів» на дільницях (10 гривень — один голос), а також заходи за дострокове голосування.

Олександр Мороз звернувся до засобів масової інформації з закликом приєднатися до захисту демократії. А в зверненні до Л. Кучми —провести відкриті й чесні дебати на одному з загальнонаціональних телеканалів.

✓ Запоріжжя

Немає раю — всюди пекло

Такого невтішного висновку дійшов, побувавши майже в усіх куточках України, кандидат у Президенти, народний депутат, лідер УСДП Василь Онопенко під час приїзду до Запоріжжя.

Василь Онопенко впевнений у тому, що «український народ знайде іншу політичну фігуру, або кількох» на президентських виборах: «Люди хочуть бачити незатасканих королів». Свої особисті шанси успіху на виборах В. Онопенко оцінює досить реально і не переконує, що обов'язково переможе.

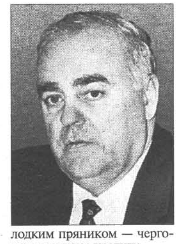
Обурений Василь Онопенко — правник за фахом —насамперед тим, що «кандидати в Президенти мають нерівні умови боротьби».

— Мене обурюють оті концерти, що даються в інтересах конкретного кандидата і нинішнього Президента по всій Україні, — підкреслив він. — Обурює те, що сьогодні заливають шампанським, а завтра люди заливатимуться слізьми.

Сокира — не найкращі ліки від головного болю

З виступу Голови Верховної Ради України Олександра ТКАЧЕНКА на сесії Верховної Ради України 19 жовтня 1999 року

(Початок на 1-й стор.).

Залишаючи сподіяне на совісті головних винуватців, маємо поставити перед собою завдання — врахувати всі негативні уроки виконання бюджету минулого року, з тим щоб не допустити їх рецидиву у процесі прийняття та реалізації бюджету 2000 року. Основними уроками, на мою думку, є такі.

Перший урок. Провал виконання бюджету 1998 року кореняться у тій, без перебільшення, згубній для держави економічній політиці, що реалізується в Україні протягом останніх п`яти років. Торік по Україні особливо відчутно вдарив «бумеранг» цих згубних наслідків, а прорахунки із прогнозуванням зростання ВВП призвели до втрати бюджетом більш як півмільярда гривень податкових надходжень та надходжень до цільових фондів.

У 2000 році, під час здійснення такої ж «ефективної» економічної політики, уряд знову мріє про зростання ВВП на 2%. Думаю, маємо дуже критично підійти до тих макропоказників, на яких побудовано проект бюджету-2000, і спрогнозувати, скільки коштів може недоодержати бюджет. Інакше знову матимемо нереальний бюджет з усіма проблемами, що з цього випливають.

Другий урок полягає в тому, що виконання бюджету — це не благодійницька діяльність, а державна справа, яку повинні робити серйозні й відповідальні люди, чого ми не відчуваємо сьогодні з боку уряду. А про яку відповідальність може йти мова, якщо недоїмка за платежами до зведеного бюджету протягом 1998 року зросла в 4,2 разу, а обсяг наданих пільг досяг 25,2 мільярда гривень, що більш ніж у півтора разу перевищує фактичні надходження до державного бюджету.

Третій урок полягає в тому, що бюджет — це закон, і його треба виконувати, як кажуть, від «а» до «я», а не крутити ним так, як це робить сьогодні Кабінет Міністрів. Минулий рік яскраво висвітив механізм перетворення бюджету країни на дірявий гаманець.

Свавілля, допущене урядом, внесло чехарду в порядок формування і виконання бюджету країни, негативно вплинуло на регулювання міжбюджетних відносин. Результати таких «ініціатив» промовляють самі за себе.

Перше. Не виконано вимоги про першочергове фінансування захищених статей бюджету. Фактично рівень фінансування видатків на захищені статті становив лише 75,3% від передбаченого законом рівня.

Друге. Вкотре залишились обіцянками зобов'язання виплатити заборгованість у заробітній платі та інших соціальних виплатах. Мало того, така заборгованість не тільки не була погашена, а й зросла на 7,9 відсотка.

Третє. Було порушено вимоги Закону «Про бюджетну систему України» щодо пропорційності виконання державного бюджету. Уряд продовжував самостійно визначати пріоритети бюджетного фінансування, якими стали обслуговування зростаючого державного боргу, розбухлих, як на дріжджах, структур виконавчої влади, особливо силових структур. Видатки за цими статтями було профінансовано значно вище середнього рівня. Водночас у пасинках бюджетного фінансування традиційно залишались культура, мистецтво, охорона здоров'я, заходи, пов'язані з ліквідацією наслідків чорнобильської катастрофи та соціальним захистом населення.

Враховуючи цей гіркий урок, мусимо залучити такі механізми, які повністю виключать можливість уряду протягом року в односторонньому порядку обмежувати бюджетні доходи і видатки бюджету без погодження з Верховною Радою.

Четвертий урок. Безпорядок, що виник у бюджетній системі країни внаслідок секвестрування бюджету, був значною мірою зумовлений обвалом фінансової піраміди на ринку ОВДП. Втративши зі своєї вини це потужне джерело фінансової підтримки, уряд пішов шляхом найменшого супротиву — скоротив видатки, і на тому край. Але, як кажуть, не може бути так, щоб і вовки були ситі, і вівці цілі. Хтось та мав обов'язково постраждати, і таким відбувайлом стали насамперед соціальні статті бюджету.

Для недопущення можливостей виникнення таких ситуацій у майбутньому маємо розробити чіткі механізми запровадження, реалізації та поточного контролю за функціонуванням будь-яких нетрадиційних схем залучення коштів до бюджету на всіх рівнях бюджетної системи країни.

П'ятий урок. Обвал ринку ОВДП зробив вагомий внесок у затягування боргового зашморгу на шиї бюджету, по суті — народу України, платника податків. Тим самим було започатковано негативну тенденцію піднесення видатків з обслуговування державного боргу в ранг «пріоритету номер один». І це повною мірою може знекровити бюджет 2000 року.

Тому Верховна Рада має висловити свою чітку позицію щодо гарантування боргової безпеки країни і до бюджету на 2000 рік закласти дійові механізми, які створять бар'єр нарощуванню кабальних боргових зобов'язань держави.

Шостий урок. На сьогодні традиційно низьким залишається рівень бюджетного планування. Свідченням такого висновку є те, що на стадії ще розробки проекту бюджету 1998 року було закладено нереальні параметри доходної і видаткової частин державного та місцевих бюджетів. Унаслідок таких прорахунків за підсумками звітного року державний бюджет за доходами недовиконано на 22,9%, а місцеві бюджети — перевиконано на 31,1%.

Сьомий урок. 1998 рік яскраво підтвердив факт вичерпання всіх можливостей виконавчої влади щодо ефективного управління економікою та збирання податків. Саме торік відбулося пікове зростання податкової недоїмки, а уряд, не знайшовши ніякої протидії цьому, вдався до планування доходної частини бюджету, виходячи з «рівня фактичних сплат». Тобто все було зроблено за рецептом, що «кращими ліками від головного болю є сокира».

Але хотілося б отримати відповідь: яка була б доходна частина бюджету, якби податкова недоїмка зросла ще, скажімо, удвічі? Тоді ми точно побили б усі світові рекорди з мінімізації рівня перерозподілу ВВП через бюджет. За таке досягнення Міжнародний валютний фонд, без сумніву, «нагородив» би Україну солодким пряником — черговим траншем кредиту.

Немає сумнівів, що основна увага у складанні бюджету на 2000 рік має спрямовуватися на залучення наявних реальних джерел збільшення доходної частини, про які я вже не раз казав. І ми бюджет на 2000 рік повинні затвердити на рівні мінімум 45—50 мільярдів. Звідки брати кошти, ми підкажемо, але це буде підказка новому уряду. Це і запровадження держмонополії на спиртні напої та тютюнові вироби, і наведення порядку на нафтогазовому та енергетичному ринках, і багато інших доходних статей. Якщо залучити ці резерви, то в уряду не з'явиться, скажімо, таких авантюрних пропозицій, як вилучення у товаровиробників 20 відсотків амортизаційних відрахувань, що є основою ринкового відтворення їх авансованого капіталу.

Загалом виконання бюджету в 1998 році є прикладом, як можна не виконувати закони України і при цьому не нести за це жодної відповідальності перед державою. Погодьтеся, було б цілком справедливо, якби уряд, що не забезпечив виконання закону України про державний бюджет, автоматично подавав у відставку. І такі поправки, мабуть, нам треба внести до нашої Конституції. Генеральна прокуратура, безперечно, мусила б узятися за це, дати відповідь на всі запитання, які постають під час розгляду даного бюджету.

Але якщо діючий уряд самостійно і не подасть у відставку, то Верховна Рада, визнаючи його роботу незадовільною, безперечно, не має жодних законних підстав, щоб ухвалити звіт про виконання бюджету за 1998 рік.

«Независимая» брехня

Вельмишановна газета «Независимость», либонь, остаточно втратила орієнтацію в часі й просторі. Перебуваючи у стані «независимого» падіння на дно брудних вигадок, це видання оприлюднило відверту брехню. «Независимость» звинуватила «Голос України» у появі на світ за «народні гроші» певного «спецвипуску». Любі, уважні, «независимые» колеги, ви, що стоїте на варті народних інтересів, — **НІКОЛИ**, чуєте, **НІКОЛИ** «Голос України» не готував спецвипуски і **НІКОЛИ** не витрачав на них «народні гроші».

Вимагаємо негайного спростування огидної дезінформації, інакше вам доведеться відповідати в суді.

Либонь, «Независимость», сама набивши руку на спецвипусках, що їх з невідомих причин доставляють передплатникам «Голосу України» та «Сільських вістей», намагається таким чином виправдати свої негарні вчинки.

Річниця Конституції Криму

На пленарному засіданні сесії Верховної Ради Криму, присвяченому першій річниці Конституції АРК, йшлося про те, що цей документ має позитивне значення для виходу півострова на шлях економічної стабілізації і політичного розвитку. Ним вирішено складну геополітичну проблему взаємостосунків між центром і автономією, що стало основою нових позитивних процесів територіального, політичного і економічного єднання півострова з материковою Україною.

Сьогодні кримчани відзначають першу річницю своєї Конституції. З цієї нагоди відбудеться вручення премій і відзнак автономії більш як 70 кримчанам, котрих визнано кращими трудівниками в різних галузях народного господарства.

Відбудеться урочисте засідання в Російському драматичному театрі імені Горького, в якому братиме участь Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко.

Віктор ХОМЕНКО.

Парламентська хроніка

Хай будуть військові здорові і з дахом над головою

Вечірнє засідання 19 жовтня

На початку становлення незалежності в Україні знаходилося майже мільйонне військове угруповання колишнього СРСР. Відповідно до законодавства нашої держави і міжнародних зобов'язань із роззброєння, українське військо було скорочено майже втричі. Протягом цього часу щорічно виходило у відставку 10 тисяч офіцерів. Окрім того, на батьківщину повернулося понад 40 тисяч сімей військовослужбовців. Таким чином, молода держава, яка опинилася в економічній кризі, повинна була допомогти цим громадянам розв'язати житлову проблему. Однак завдання це — непросте, — наголосив голова Національного координаційного центру соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, звільнених у запас або у відставку, Олександр Шикалов. Він доповідав проект закону «Про внесення зміни до статті 23 Закону «Про оподаткування прибутку підприємств» (стосовно фінансування житлового будівництва для військовослужбовців, звільнених у запас»).

І це не дивно. Оскільки постійно скорочується фінансування соціальної сфери з державного бюджету. У поточному році на ці потреби не було виділено жодної гривні. А на черзі для отримання житла сьогодні стоїть понад 30 тисяч сімей колишніх військовиків. Поширення дії чинного закону на ряд категорій військовослужбовців, звільнених з тих чи тих причин у відставку або у запас, має на меті забезпечити фінансування будівництва житла для них. Тоді, можливо, й черга просуватиметься. Інакше чекай даху над головою 70—80 років...

Співдоповідачі, народні депутати Степан Гавриш і Сергій Терьохін, закликали своїх колег підтримати запропонований законопроект, оскільки для його виконання не потрібно додаткових затрат ані з державного, ані з місцевих бюджетів.

Народні обранці підтримали своїх колег і прийняли відповідне рішення, хоча у виступах з місць зазначали: без серйозних змін в економіці держави добитися істотного поліпшення ситуації із забезпеченням житла військовослужбовцям не вдасться.

У першому читанні були також прийняті закони «Про внесення змін до деяких законів України щодо аудиту комерційних банків», «Про внесення зміни до статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України від 11 січня 1993 року «Про єдиний митний тариф» з пропозиціями Президента від 21 липня 1999 року» та «Про внесення змін до Закону «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» (стосовно грального бізнесу)».

Верховна Рада також ратифікувала низку міжнародних угод.

Володимир КОРОЛЮК.

Що за дивина — оптовий ринок електроенергії

Ранкове і денне засідання 20 жовтня

Перед початком роботи сесії головуючий перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк від імені народних депутатів тепло привітав із 50-літтям дворазового олімпійського чемпіона, відомого спортивного діяча, народного депутата Валерія Борзова.

Було оголошено запити і заяви народних депутатів.

Затим народні обранці розглянули Закон України «Про мисливське господарство та полювання» (з пропозиціями Президента). Доповідав перший заступник міністра охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки Володимир Братішко.

Співдоповідь зробив перший заступник голови Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Анатолій Писаренко.

Профільний комітет врахував 13 із 17 пропозицій Президента щодо вдосконалення закону і запропонував це саме зробити сесії та прийняти закон. Однак навколо документа розгорнулися серйозні дебати, що зводилися до розв'язання проблеми монопольного права на володіння мисливськими угіддями та статусом самих мисливців. У результаті за закон із пропозиціями Президента проголосували 108 депутатів, за пропозицію профільного комітету — 60, а остаточне рішення таке: повернути закон для повторного другого читання з урахуванням пропозицій, що надійшли під час обговорення — «за» 261 голос.

Після цього депутати розглянули проект закону про засади функціонування оптового ринку електричної енергії України. Та на початку Кабмін звернувся із заявою до сесії про зняття з порядку денного проекту цього закону в зв'язку з потребою узгодити його з іншими альтернативними проектами, що підготовлені.

Народні депутати нагадали, що це питання готується неприпустимо довго. У той самий час Президент і Кабмін постійно наголошують, що Верховна Рада зволікає з розглядом важливих економічних законів.

Головуючий поставив на голосування прохання Кабміну про зняття з обговорення поданого проекту. За це проголосували 78 народних депутатів. Отже, сесія розпочала роботу над проектом закону про засади функціонування оптового ринку електричної енергії України. З доповіддю виступив голова Національної комісії з питань регулювання енергетики Олександр Светелік. Альтернативні проекти подали народні депутати О. Гудима у співавторстві (фракція НРУ), М. Павловський (фракція «Громада»).

З чотирьох обговорених законопроектів про оптовий ринок електроенергії за основу у першому читанні було прийнято документ, розроблений М. Павловським. За умови, що під час підготовки до другого читання будуть враховані насамперед розробки Гудими з авторами та авторів інших альтернативних проектів.

На денному засіданні з інформацією Тимчасової слідчої комісії з розслідування обставин здійснення замаху на життя народного депутата України кандидата у Президенти Наталії Вітренко, народного депутата Володимира Марченка та інших громадян виступив голова комісії народний депутат Олександр Жир.

Він наголосив, що з самого початку комісія відчула відкриту протидію, зокрема персонально з боку міністра МВС Ю. Кравченка. Таку саму позицію зайняв і голова СБУ пан Деркач.

Чергову інформацію комісії Верховна Рада має заслухати 22 жовтня.

Анатолій КАРАСЬ.

Агонія. Нахабство

Недавно преса повідомила про телефонного «мінера», який посадив на голодний інформаційний пайок читачів Волині. Що сталося в Рівному?

У ВАТ «Рівненська обласна друкарня» Дмитро Чобіт замовив друк власної книжки «Свистун, або Чи можна політичного банкрута обирати керівником держави?» — тиражем 50 тисяч примірників. Обкладинку книжки прикрашала не карикатура, не дружній шарж, а знайомий з багатьох видань знімок: у Львові Леонід Данилович несподівано привітався з цікавим натовпом свистом — хвацько заклавши чотири пальці до рота. Можливо, настрій був гарний після бенкету з польським колегою, а може, глава держави вирішив коротко відрапортувати галицьким шанувальникам про зроблене за звітний період. Принаймні саме цю хвилюючу мить і впіймав об'єктив.

Виразна ілюстрація дуже пасувала до теми депутатської праці — аналіз діяльності Президента —і висновку: політичне банкрутство. Це той випадок, коли форма і зміст єдині. Не дивно, що «Свистуна» ідентифікували з міною. Напередодні виборів така книжка для політичного банкрута небезпечніша за вибухівку. Саме тому справою «зайнялася» міліція. І не тільки вона.

— Під час оформлення документів, — розповідає «терорист-депутат» з НРУ (Ю. Костенка) Дмитро Чобіт, — керівництво друкарні наполягло, щоб я негайно забрав готовий тираж — 30 тисяч примірників, а не одну, як збирався. Виникла підозра, що довкола друкарні розгортаються зовсім не друкарські події.

І правильно виникла. Зранку до друкарні прибули з «дружнім візитом» працівники Рівненського управління СБУ і поцікавилися «Свистуном». Очевидно, він їм так «сподобався», що охоронці «державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного і оборонного потенціалу України» почали вимагати від інженерно-технічних працівників друкарні «знайти причину невидачі Чоботу віддрукованого тиражу книги». Напевно, компетентним органам здалося, що «Свистун» «створює загрозу життєво важливим інтересам України». Між іншим, також правильно здалося, але тоді треба опустити лапки. Не знайшовши порозуміння з працівниками друкарні, співробітники СБУ залишили територію. Від їхнього імені «парламентарем» у пошуках «причини» виступив голова обласного комітету з інформації В. Черепуха. Але також безуспішно.

Д. Чобіт вирішив не залишати тираж на території підприємства і попросив підприємця В. Залещика, який віз друковану продукцію до Києва, захопити і його книжки. На майданчику перед прохідною легкове авто блокували молодики в цивільному, які намагалися «відсікти» депутата від МАЗа. Однак легковику вдалося прорватися. Та вже через кілометр їх атакували кілька міліцейських та цивільних автомашин, з котрих повискакували більш як десяток міліціонерів та осіб у цивільному, та ще десяток працівників ДАІ.

Відрекомендувавшись, Чобіт запитав, хто тут старший і що це все означає. Старшим виявився майор міліції Віктор Матвієнко, а «означало» це все, за поясненням майора, «боротьбу з тероризмом»: правоохоронці мають інформацію про наявність в автомобілі МАЗ вибухівки та зброї, тому мусять все перевірити. Цікаво, що знешкоджувати терористів мали на людній вулиці Рівного, а не на території друкарні (! — **Авт.**).

Не виявивши вибухівки і зброї, вантажівку не відпустили. Її ретельно почали перевіряти даїшники. Службова «заповзятливість» ДАІ була настільки пильною, що загадково «зник» талон попереджень водія МАЗа. І тоді причиною затримання автомобіля з 30 тисячами примірників «Свистуна» стала не вибухівка, а банальна відсутність талона. Поставивши МАЗ на штрафмайданчик, усі «борці з тероризмом» хутко позникали. Згодом з'явився начальник Рівненського міського відділу УМВС України полковник Володимир Самолюк, який чистосердечно зізнався: сам він вирішити нічого не може — мусить порадитися (! — **Авт.**). На результати поради чекали до третьої години ночі. (Вночі «знайшовся» талон попереджень до посвідчення водія: щоб надалі документи «не губилися», Чобіт узяв їх із собою).

Тим часом полковник В. Самолюк, підбадьорений «порадою», гарячково шукав, які ще документи можуть бути «не в порядку». Цілу ніч не спав і генерал-майор міліції начальник обласного УВС Богдан Керницький, який, за даними Д. Чобота, тримав постійний зв'язок зі Службою безпеки та з одним із передвиборних штабів Л. Кучми. Зрозумівши, що з маніпуляцією документами нічого не вийде, міліцейські чини знову згадали про «тероризм». Остаточна версія затримання автомобіля МАЗ — бомба у кузові, можливо — в якомусь із пакунків. Тому ні МАЗ, ні «Опель» вони не випускають, а пошук бомби переносять на ранок, бо вночі спеціалісти-піротехніки сплять (!? — **Авт.**).

Паралельно шукали «міну» і в друкарні. Загін «Беркут» заблокував ворота, і всіх працівників терміново евакуювали: майже дводенний простій завдав друкарні прямих економічних збитків. Найцікавішим у цій історії є «невинне» нестикування між словами і діями рівненської міліції. Спецпідрозділ «Беркут» блокував рівненську друкарню близько 19 години, а в журналі обліку інформації про злочини рівненського міського відділу міліції повідомлення «мінера» зафіксовано о 20 годині 28 хвилин. Не зуміли «борці з тероризмом» спрацювати по-ювелірному!

Увечері наступного дня підполковник В. Салковський радісно повідомив усім: уже немає жодної підстави для подальшого затримання автомобіля і навіть пообіцяв видати довідку, що мін та зброї не виявлено. Довідку виписати не встиг — пана підполковника покликали до телефону. Повернувся він уже не такий радісний: до УВС області надійшов факс від голови ЦВК М. Рябця, який просить генерала Керницького «вжити заходів щодо поданої в Центрвиборчком скарги від довіреної особи кандидата у Президенти Л. Кучми Жижука на те, що в Рівненській друкарні надруковано книгу «Свистун», обкладинка якої принижує честь і гідність Л. Кучми». Цікава виходить історія. Честь і гідність нашого Президента принижує не «розбійницький свист» з чотирма пальцями, а фотографія.

У міліції на прохання пана Рябця зважили — заходів ужили. Увесь тираж «Свистуна» заарештували...

Ця детективна історія не закінчилася, хоча Чоботу вдалося вирвати з-за «міліцейських грат» частину тиражу і вивезти його «партизанськими стежками» до читача.

... На останній зустрічі з регіональними журналістами Леонід Данилович нарікав на рухівців-костенківців, які пікетували його на Рівненщині. Ну хай ліві — зрозуміло, а це ж свої демократи, обурювався Президент. Дивне розуміння демократії демонструють Л. Кучма та його оточення. Провокації, листівки-фальшивки, брутальні методи боротьби з політичними опонентами, нахабне використання «заручників» режиму — правоохоронних органів і спецслужб — мають інше визначення, Леоніде Даниловичу. Нічого спільного з демократією. Це — диктатура. Втім, в агонії плутанина понять — симптом звичний.

... У версії «незалежних» «Фактов» телефонний «мінер» і Дмитро Чобіт винні в тому, що читачі двох областей залишилися без свіжого номера їхньої газети. Не виключено, що «операцією» керували саме з того штабу, де патронують не лише «закладені міни», а й самі «Факты».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Леонід Кучма про самозбереження

«Я впевнений, що переможе бажання зберегти для себе те, що вони мають. А мають вони достатньо, щоб не бажати цього втратити», — сказав Леонід Кучма про народних депутатів України, коли на зустрічі у Вінниці з працівниками освіти його запитали, чи не збирається він розпустити парламент. Він нагадав, що вже два рази підписував указ про референдум і депутатів це наштовхувало на «правильне рішення». І далі: «Тому — або туди, або в нікуди». Ці перли почули після зізнання Леоніда Даниловича, що він виступає за «цивілізований, конституційний шлях» вирішення проблем щодо відносин між законодавчою та виконавчою владою. Але що означає «туди» і «в нікуди»? Таких термінів у Конституції немає. А одне з «правильних рішень» — це якраз і було прийняття Конституції України. Але не запропонованої Президентом Кучмою, а розробленої парламентом. Це перше. А друге, погрожував референдумом Президент попередньому скликанню Верховної Ради. Нинішня обрана півтора року тому. Президент же стоїть на порозі виборів. І тому, мабуть, так невпевнено себе почуває, що веде мову про самозбереження. Інстинкт рухає і самим Президентом. Чи не так? Очевидно, так. Адже наступний перл щодо «канівської четвірки», сказаний Леонідом Даниловичем, цілком можна застосувати в першу чергу до нього самого. «Невже треба так хотіти влади, щоб піти на най-ней пропаганду?» — поставив запитання Л. Кучма, передає «Інтерфакс-Україна». Справді, вже так, як пропагують Леоніда Кучму, не пропагують нікого. І слава Богу. Адже навіть керівництво Ради Європи каже, що може бути зворотна реакція, якщо переборщити. А щодо заяви Президента, мовляв, методи, які використовує «канівська четвірка» не може назвати «людськими ні за яких обставин», то можливості говорити і пошировати такі свої думки і ярлики він має. Відповісти йому не дають можливості.

Вікторія СВІТЛАНОВА.

Хроніка. Факти. Події

✔ Київ

«На межовій землі»

Учора в Посольстві Канади в Україні відбулася презентація книги «На межовій землі». Її автор, канадка українського походження Наталя Ленко, описує події в Західній Україні в 1945-1946 роках. Як відомо, саме тоді на цій території відбувалися «етнічні чистки». Радянська армія вела боротьбу з УПА, яка намагалася протистояти депортації жителів Західної України. Одне слово, у романі йдеться про сумнозвісні операції «Акція Вісла» та «Ліквідація». Історики по-різному оцінюють той період, а ось Наталя Ленко просто згадує свою молодість, розповідає про власні настрої, про те, як розривалася між бажанням приєднатися до свого чоловіка, який емігрував на Захід, і обов'язком залишитися зі своїм народом.

Надзвичайний і Повноважний Посол Канади в Україні Дерек Фрейзер привітав вихід цієї книги: «Вона проливає світло на ще одну сторінку української історії протягом особливо трагічних часів».

Книгу підготовлено до друку й опубліковано київським видавництвом «Пам'ять століть» за фінансової підтримки канадської компанії U. CAN.

✔ Берлін

Сам не знає, чого бажає

Німецька поліція провела успішну операцію з визволення пасажирського літака авіакомпанії «Єгипетські авіалінії», який було викрадено зі Стамбула. Він здійснив посадку в Гамбурзі. Ніхто з 48 пасажирів і шести членів екіпажу не постраждав. Терорист зажадав посадити літак у Гамбурзі для дозаправлення, а потім мав намір відправитися до Лондона. Жодних вимог він не висував. Особу терориста встановлюють.

✔ Джакарта

Президент заслужив імпічмент

Депутати індонезійського парламенту, який сформовано за підсумками перших за понад 40 останніх років демократичних парламентських виборів, оголосили вотум недовіри президентові Індонезії Хабібі. Більшістю голосів вони поставили негативну оцінку правлінню глави адміністрації та його урядові.

✔ Белград

Зима важливіша за вибори

Усупереч очікуванням опозиції на найближчому засіданні Скупщини Сербії не буде ухвалено рішення про проведення у країні дострокових виборів. Про це повідомив представник головного комітету правлячої Соціалістичної партії Сербії. А віце-прем'єр Сербії Мілован Боїч заявив днями, що нині важливіше готуватися до зими, а не до виборів.

✔ Буенос-Айрес

Вибери мене

Наближається до завершення передвиборна президентська гонка в Аргентині. Кандидат від Партії пероністів Едуард Дуальде (на знімку у центрі) вирішив організувати передвиборне ралі та, роз'їжджаючи у відкритій машині провінцією Мендоза, особисто закликати всіх зустрічних віддати йому свої голоси.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

Хто кому оголосив «джихад»?

Нещодавно міністр оборони РФ Ігор Сергєєв заявив: «Якщо справжні чеченці попросять допомогти їм визволити Грозний від бандитів, ми це зробимо». Що думають про це самі чеченці, журналісти мали змогу дізнатися під час конференції «Ставлення мусульманських організацій до війни на Кавказі». В ній брали участь представники МВС Ічкерії, Меджлісу кримськотатарського народу, Партії мусульман України, діаспор та релігійних громад.

— Чеченська проблема виникла не сьогодні, — зазначив керівник вайнахської діаспори України, академік Російської академії соціальних наук Ахмед Хусіханов. — Це конфлікт, що віками триває між великодержавним російським шовінізмом і національно-визвольним рухом на Кавказі. Війну 1994 року і нинішню розв'язав не чеченський народ. П'ять років тому Росія розпочала воєнні дії у Чечні під приводом відновлення конституційного порядку. Нині пояснює вторгнення боротьбою з тероризмом.

Дії Росії різко засудив і Меджліс кримськотатарського народу. Голова Меджлісу Мустафа Джемілєв вважає, що розроблено спеціальний сценарій. Після того, як у Росії прокотилася хвиля терористичних актів, російські війська рушили на територію Чечні начебто в пошуках бандитів-терористів, хоча ще не встановлено, хто висаджував у повітря житлові будинки.

Чимало уваги на конференції було приділено публікаціям в українській пресі. Чеченська діаспора України, яка налічує близько 30 тисяч осіб, занепокоєна тим, що в газетах з'являються заголовки на кшталт: «Масхадов створює концентраційні табори для росіян», «У Грозному готують дітей-смертників», «Україні також загрожує ісламський тероризм» тощо.

З осудом чеченського тероризму виступають також ЗМІ інших країн. На відміну від попереднього конфлікту в Чечні, пише турецька газета «Джумхурієт», сьогодні Анкара інакше дивиться на події на Північному Кавказі. Політика чеченських ісламістів, указує газета, має на меті об'єднати всі сепаратистські та фундаменталістські рухи регіону й оголосити Росії широкомасштабний «джихад».

Засудження тероризму чеченських ісламістів аж ніяк не означає, що світова спільнота виправдовує страждання мирного населення Чечні, виявлення терористів за національною ознакою. І вже зовсім не схвалює фразу російського прем'єра Володимира Путіна «Будем мочить», що стала «крилатою».

Олеся ЯХНО.

Рада Європи і допоможе, і... покарає

Вибори виборами, а про виконання зобов'язань, узятих Україною під час вступу до Ради Європи, забувати не слід. Це підкреслив генеральний секретар РЄ Вальтер Швіммер на прес-конференції, що завершувала його візит до Києва. Особливо, наголосив він, про це варто пам'ятати народним депутатам України. Оскільки саме на розгляді Верховної Ради нині ті законопроекти, ухвалення яких і є, власне, довиконанням зобов'язань. Чи не найважливішою справою, зазначив гість, залишається скасування в Україні смертної кари.

Вальтер Швіммер нагадав, що в разі недовиконання Україною зобов'язань до наступної сесії ПАРЄ (вона розпочнеться наприкінці січня) асамблея призупинить деякі повноваження української парламентської делегації. Водночас генсек РЄ висловив думку, що коли Україна виконає не всі, а хоча б найважливіші пункти решти зобов'язань, то отримає чергову відстрочку для роботи над іншими.

Швіммер також наголосив, що Рада Європа готова й надалі допомагати Україні в реформуванні її законодавства, підвищенні кваліфікації наших суддів тощо. Для цього існують спеціальні програми й інші можливості.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Ура! Констанція Бонасьє жива

Я ніколи не могла примиритися із загибеллю Констанції Бонасьє. Мені завжди хотілося переписати «Трьох мушкетерів», щоб виправити цю кричущу несправедливість. І ось мрія збулася. Щоправда, сюжет переробила не я, а Массімо Шюстер. У його ляльковій виставі «Три мушкетери» все закінчується саме так, як і потрібно. Бонасьє жива і разом із д'Артаньяном сповнена мрій про щасливе майбутнє. Жертвою паскудного Фелтона став тільки нещасний Бекінгем (тобто Бакенгам, якщо вимовляти по-французьки). Але д'Артаньян, звичайно, покарав злодюгу. Одне слово, всі улюблені герої залишилися живі. Поганих — покарано. Помилував Шюстер хіба що кардинала Рішельє. Залишив його каратися докорами сумління...

Ну ось. Головне я сказала. А щодо другорядного, то його просто немає. Спектакль Массімо Шюстера, який протягом тижня збирав аншлаги у Львові, Луцьку, Рівному та Києві — явище не просто непересічне. У його руках картонні фігурки не тільки оживають, вони говорять різними (цілком різними) голосами. Шюстер може імітувати всі європейські мовні акценти. Ми бачимо його протягом усього спектаклю, який триває півтори години, а здається — від початку до кінця минуло щонайбільше хвилин двадцять. І виникає подвійне відчуття: під час спектаклю ми практично не помічаємо людину, яка на жодну секунду не зникала за лаштунками. А потім розуміємо, що насправді головним героєм був саме він — Массімо Шюстер. Людина, яка зуміла так зіграти Дюма, що ми віримо в Шюстерову історії. Він усміхається — ми сміємося, він засмутився — ми ледь не плачемо. Гіпноз? Безперечно, але гіпноз майстерності. Тільки справжній майстер може змусити грати навіть несподівано відірвану від шарманки ручку. Попрохати пляшку води, пояснюючи це тим, що д'Артаньян вмирає від утоми і спраги. Тільки він, згадавши, що забув посадити міледі в карету, спокійно дістає необхідну декорацію, і у нас складається враження, що це не експромт, а заздалегідь продуманий крок: елегантно, оригінально і смішно. Але найоригінальніше, що зробив Шюстер, — це створив свій театр l'Arce-en-Terre (Мистецтво на землі). І навчився підіймати своїх глядачів на небеса.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Три літа в колі італійських ровесників

Погляд зблизька

3. Хлопчаки і моторолер

Італійські школярі мало чим відрізняються від своїх українських ровесників. Хіба що більшою експресивністю під час розмови і смолянистим волоссям. Хоча блондини й блондинки там також зустрічаються, але то велика рідкість.

Найулюбленіший вид транспорту тамтешніх підлітків — моторолер. На нього сідає практично кожен школяр, якому виповнилося 14 років.

Цікаво було спостерігати за випускниками університету, які прощалися з альма-матер. Вони малювали один на одного дружні шаржі, які супроводжували кумедними історіями з життя своїх ровесників, і розвішували їх у людних місцях. А в день самого випускного розважалися, як то кажуть, на повну котушку. Начебто прощалися зі своїм веселим студентським життям: купалися у фонтанах, жбурляли один в одного скибками дозрілого кавуна...

Наших італійських ровесників мало цікавить політика. Мало того, вони доволі скептично ставляться до політичних лідерів. Нерідко мені доводилося чути від нових італійських друзів про політиків таке: «У них свої інтереси, а в нас — свої»...

До чого прагне, на що робить ставку сучасна італійська молодь? Отримати добру роботу, заробляти непогані гроші, створити міцну сім'ю, зробити професійну кар'єру...

Наша біда, як власна

А взагалі італійці — гостинні, добродушні, веселі люди: серед них почуваєш себе невимушено й просто. Начебто ти з ними знайомий уже не перший рік. Приємно й те, що вони з глибоким розумінням сприйняли чорнобильську трагедію, всіляко прагнуть допомогти людям, яких зачепило чорне крило цієї всепланетарної біди. Саме завдяки доброті та милосердю італійських сімей тисячі українських дітей мають змогу щороку під час літніх канікул відпочивати на Апеннінах, поправляти своє здоров'я, набиратися сил і снаги. А з українського боку велику організаційну й пропагандистську роботу в цьому напрямі здійснює Всеукраїнський благодійний фонд «Универсо», який очолює Аглая Козловська — людина великої душі й благородного серця.

І той повітряний міст між Україною та Італією набирає дедалі виразнішого змісту єднання двох народів, які через дитячі щасливі голоси починають глибше розуміти один одного, стають ближчими і доступнішими.

Бо ніщо так не змінює світ на краще, як тяжіння людських сердець.

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.

(Закінчення. Початок у номерах від 19 та 20 жовтня ц.р.).

Фабрика працює без... тепла

Енергозберігаюча технологія херсонських текстильників претендує на здобуття Державної премії України

Мешканці Херсона, особливо мікрорайону бавовняного комбінату, цього літа були приємно здивовані: чи не вперше за останні роки з кранів у квартирах текла гаряча вода. А справа в тому, що опоряджувальна фабрика останні півтора року не взяла в місцевої ТЕЦ жодного кілограма пари чи гарячої води. Текстильники перейшли на нову, так звану холодну, технологію відбілювання тканин, що не має аналогів у світі.

— По суті, теплоелектроцентраль спеціально споруджувалася для забезпечення такого потужного виробництва, як опоряджувальна фабрика бавовняного комбінату, — пояснив директор структурного підрозділу Володимир Барановський. — Не варто казати, яка нині скрута з енергоносіями. Приміром, відсутність сировини для прядильно-ткацьких фабрик — одна біда. Але навіть коли вони виготовлять сурову тканину, ми не могли завершити виробничий цикл, дати вже готову продукцію. Бо подача пари й гарячої води, основи основ опоряджувальних процесів за світовими технологіями, стала проблематичною.

Ось тоді й зав'язалися стосунки виробничників з науковцями Херсонського державного технічного університету. Генераторами ідей виявилися вже згаданий директор фабрики Володимир Барановський та завідувач кафедри технічної хімії й харчових технологій, професор, доктор технічних наук Григорій Сльозко. До колективу влилися професор, ректор університету Юрій Бардачов, професор кафедри хімічної технології волокнистих матеріалів університету Ганна Міщенко, завідувач лабораторії Наталя Ксенжук та головний механік опоряджувальної фабрики Георгій Соколов. Такий незвичний на перший погляд сплав зусиль практиків-текстильників та вчених хіміків приніс вражаючі результати.

Спершу варто пояснити, що опорядження — це заключний і найважливіший етап у діяльності текстильників. На фабрику потрапляють всі тканини з прядильно-ткацьких виробництв. Із сурової сировини тут роблять справжні витвори мистецтва, відбілюючи і фарбуючи різноманітні тканини. Майстри дають лад усьому асортиментові —від батисту до меблевого баракану. Основна ж маса в номенклатурі — постільна бязь та тканини для спецодягу типу камуфляж.

Розпочати технологічний процес могли лише за умови промислової партії не менше 3 мільйонів квадратних метрів сурової тканини. Лише тоді можна було запускати лінії. Щоб промити й очистити від бруду та іржі трубопроводи, витрачалися сотні кубометрів гарячої води й пари, адже навіть краплинка іржі призведе до значного браку. На опорядження 1000 метрів тканини за типовою технологією необхідно витратити близько 110 гривень, з них майже 50 відсотків — вартість пари.

Нині ж відбілювання проводиться виключно при температурі навколишнього середовища. Вчені й виробничники жартують: поки вода в трубах не замерзне, можемо працювати. До того ж, зникла необхідність збирати для обробітку велику партію сировини. Отож технологічний процес став стабільнішим, передбачуванішим та керованішим.

— У легкій промисловості текстильна галузь є найприбутковішою, — каже професор Юрій Бардачов. —Але за останні сім років обсяг її продукції зменшився майже в 12 разів. Приміром, Херсонський бавовняний комбінат використовує ледь одну двадцяту виробничих потужностей. Серед негативних чинників слід назвати і той, що технології опорядження тканин радянських стандартів виявилися енергомісткими, потребували величезних витрат води й пари. Приміром, норми витрат енергоносіїв у нас перевищують світові у 2-3 рази.

Отже, постає питання про собівартість, а в кінцевому підсумку — і конкурентоспроможність вітчизняної продукції.

Нова технологія відбілювання бавовняних тканин та тканин із суміші волокон дозволила скоротити витрати на процес у 1,5-2 рази, знімання продукції з одиниці виробничих площ (існує такий термін у текстильників) зросло у 3 рази. До того ж, лабораторні аналізи свідчать: білизна тканини перевищує 80 %, стійкість тканини до стирання підвищується у 2-3 рази, розривне навантаження — на 19-60 відсотків. Принагідно відзначимо й такі специфічні показники, як відсутність деструкції целюлози, втрат маси волокна, невиробничих витрат відбілювача й тому подібне. При роботі вибілювальної дільниці на повну потужність щодоби економиться понад 3 тисячі кубометрів гарячої води, більше 250 гігакалорій пари тощо.

Якщо колеги на такому ж виробництві у Тирасполі закуповують бавовну в Середній Азії за цінами у два рази нижчими, ніж херсонці, а кінцева продукція реалізується за однаковими цінами, то економічний ефект від впровадження нової, холодної, технології говорить сам за себе.

Тому, певне, й назвали розроблену методику «файнотекс». До речі, загалом ученими й виробничниками одержано 11 патентів на винаходи.

Приміром, постала необхідність не лише відбілювати, а й фарбувати тканини при температурі навколишнього середовища. Знову ж пропонується так званий спосіб «барсльо», що розшифровується дуже просто: перші склади прізвищ Барановський та Сльозко. Оздоблення бавовняних тканин розчинами їдкого натру невисокої концентрації забезпечує стабільність розмірів готових виробів, покращення грифу та зовнішнього вигляду, підвищує наповненість і еластичність.

Зараз на підприємстві ведуть мову про виконання великого замовлення від силових відомств про постачання камуфляжної тканини. Складність полягає в тому, що для плямистого фарбування потрібне спеціальне дороге обладнання: імпортна установка коштує 2-3 мільйони доларів. Звісно, таких коштів на підприємстві немає. На допомогу знов прийшла холодна технологія. Вчені розробили й запропонували емульсію під умовною назвою «латекс», яка під час фарбування кількома кольорами не дозволяє барвникам змішуватися. Як показали дослідження, в'яжуча основа не дає фарбам змиватися, а отже, мова вже йде про екологічно чистіше виробництво, адже відсутні скиди відходів у Дніпро. І з пристосуванням для фарбування на комбінаті вирішили просто: для виготовлення камуфляжу зробили спеціальну друкарську приставку, яка й забезпечить виконання операції. При цьому в складах для плямистого фарбування використовуються не дорогі імпортні загусники, а спеціально розроблені з вітчизняної сировини. Вони у 20 разів дешевші.

Варто додати, що прогресивну розробку високо оцінили фахівці обласного управління екологічної безпеки. Вони, в свою чергу, підкреслили, що за стандартними технологіями оздоблення тканин на переробку 1 кілограма сировини витрачається до 5 кілограмів кисню і при цьому утворюється до 7 кілограмів вуглекислого газу. В даному ж разі навколишньому середовищу шкоди не завдається.

Сергій ЗЛЕНКО.

Херсон.

99 Спонсор «ГУ»

Народися в сорочці фірми «Славутич»

Ця швейна виробничо-торгова фірма з Дніпропетровська над усе воліє сьогодні працювати на вітчизняний ринок

Чи варто згадувати ті недавні добрі часи, коли швейна фабрика «Славутич» півроку процвітала і горя не знала? Хіба допоможе це тепер, коли інколи так тяжко-важко, що хоч з мосту у воду стрибай. Отож краще, мабуть, не побиватися за минулим, а з усіх сил та всім труднощам наперекір домагатися пристойних результатів сьогодні.

Колись мало хто навіть здогадувався, що ледь не всі поголовно чоловіки в Україні носили сорочки «Славутича». Шість-сім з кожних десяти. А нині багато зодягаються виключно в імпортні. І хто у цьому винен? Ще й ні на йоту не замислюючись, кращі вони чи насправді гірші від наших. Майже як у тому прислів'ї: хай дівка крива й руда, аби з чужого села.

— Навпаки, — рішуче не погоджується генеральний директор виробничо-торгової фірми «Славутич» Алла Гуменюк. — Люди наші нарешті прозріли й збагнули, що вітчизняні таки набагато ліпші.

Алла Степанівна від цього так рада, що ладна геть чисто забути всі непереливки, які довелося пережити її колективному підприємству. Може, і треба було перетерпіти дивовижне затьмарення власної гідності, длубаючись в купах, як в смітті, завезеного з тієї ж Туреччини ганчір'я, аби нарешті схаменутися, що своя сорочка таки ближче до тіла.

Та й немало корисних уроків з усього, що сталося, почерпнули для себе швейники. «Славутич» — не виняток поміж тих підприємств легкої промисловості України, які «спеціалізувалися» на замовленнях з сировини іноземних замовників. Котрі потім зроблене у Дніпропетровську, не соромлячись, видавали за свою продукцію. Бо вона того була варта. Навіть у Франції і Сполучених Штатах. Мала наша фірма й постійних партнерів для спільного виробництва. В Німеччині і у тій-таки Франції, а це неабищо. Та зараз фірму позбавили квот на ввезення давальницької сировини, а надалі партнери відцуралися, утікаючи подалі від надмірного оподаткування та всіляких митних перешкод. Отож «Славутич» дуже зацікавлений, аби уряд і Верховна Рада розпорядливо і законодавчо повернули йому можливість співпрацювати з іноземцями. Це, як то кажуть, не завадить, а буде тільки на користь підприємству і державі.

Особливо, враховуючи, що «Славутич» один з небагатьох спромігся, коли була змога, пристойно переобладнатися передовим технологічним устаткуванням, освоїти кращі технології і краєі моделі та відчути потяг і смак до випуску високоякісної продукції. Все це передусім задля того, аби для своїх людей шити бездоганний одяг.

— Ми можемо і хочемо працювати на внутрішні потреби, — однозначно заявляє Алла Гуменюк. — Забезпечуючи вітчизняний ринок не лише чоловічими сорочками, які для нас залишаються мов візитною карткою, а й дитячими та жіночими блузками, спідницями, сукнями.

Бо знають у фірмі, що нашим людям личить. І як домагатися, щоб ті самі сорочки залюбки та довго носилися. Уже кілька останніх міжнародних виставок засвідчили, що зразки легкого одягу у виконанні майстринь «Славутича» гідно конкурують з найвишуканішими за європейськими стандартами. То коли невгавають заклики підтримувати вітчизняного товаровиробника, Алла Степанівна Гуменюк навіть ображається.

— Ми не каліки, щоб милиці нам підставляти, — каже вона. — Руки-ноги цілі, голови на місці.

Досить, мовляв, зняти оті пута, які зробили безнадійними боржниками без копійки обігових коштів за душею, і ми ще й як злетимо, бо маємо добрячий розмах крил.

Тому замість останньої крапки і ми хочемо закликати: носіть лише вітчизняні сорочки. І зовсім не кепсько відроджуватися та народжуватися в сорочках фірми «Славутич» з Дніпропетровська. Щодо відродження, гадаємо, все зрозуміло. А щодо народження пояснюємо: «Славутич» шиє продукцію і для немовлят, яка з усіх гігієнічних міркувань гарантує малюкам здоров'я і бадьорий настрій. А чого ще треба?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Кому аргументи цієї публікації близькі і зрозумілі, звертайтеся за адресою виробничо-торгової фірми «Славутич»: Дніпропетровськ, 6, вул. Чичеріна, 21. Телефон (0562) 42-67-88, факс 42-34-66. І така інформація: для розіграшу призів серед майбутніх передплатників «Голосу України» у Дніпропетровській області «Славутич» виділяє свої знамениті чоловічі сорочки.

Нові кілометри старих шин

Острозький шиноремонтний завод (до речі, один з небагатьох таких у західному регіоні України), який давав у місцевий бюджет більш як 80 відсотків надходжень, свого часу теж не обминула економічна криза.

Цьому значною мірою сприяло, зокрема, те, що кілька років тому ціни на нові шини і відновлені мало чим відрізнялися. Через це відновлювальне виробництво стало збитковим. Майже три роки лінія з відновлення шин працювала від випадку до випадку, а відтак робітники змушені були іти у вимушені відпустки без збереження заробітної плати.

Але останнім часом, схоже, ситуація на Острозькому шиноремонтному почала мінятися на краще — виробництво поступово «реанімується». Щоправда, лінію поки що запущено не повністю, однак частина її вже працює на замовника. До керівництва заводом прийшли люди ініціативні, які вишукують можливості і мають ряд намітОк, аби завод набув своєї попередньої сили. Тим паче, що знову виникла потреба у відновленні шин, бо у зв'язку з коливанням курсу долара, каучук, який закуповують у Росії, значно подорожчав, а відтак —піднялися ціни на нові шини. Та й слабке економічне становище більшості автопідприємств, КСП не дає змоги їм купувати нові шини, тому вони вдаються до відновлення старих, що обходиться утричі дешевше.

Острозький шиноремонтний завод готовий у короткі терміни (найбільше — за три доби) відновити шини до легкових автомобілів, автобусів, вантажівок усіх марок. А тим, кому терміни здадуться довгими, можуть одразу обміняти старі шини на відновлені в обмінному пункті підприємства.

Отож острозькі шиноремонтники чекають на замовлення. Детальніші довідки можна отримати, зателефонувавши в Острог за номерами (03654) 2-23-47, 2-20-22, 3-06-63. За якість не турбуйтеся — підприємство дбає про честь заводської марки.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

У номер

✔ **Дніпропетровськ**

Вирішили краще помовчати

До президентських виборів у Дніпропетровську зупинено вихід газети «Днепровская правда». Таке рішення редакція прийняла на знак протесту. Газета, яка намагалася об'єктивно висвітлювати передвиборну ситуацію і агітувати «не лише за Кучму», стала непотрібною і небажаною. Їй не дали можливості друкуватися в жодній місцевій друкарні. Останні тижні «Днепровская правда» друкувалася аж у Донецьку. Одначе переслідувати не припиняють, і ми, повідомила редакція у зверненні до своїх читачів, не маємо змоги на повен голос казати ту правду, на яку чекають передплатники. А напівправда, не кажучи про неправду, — це не для «Днепровки». Отож газета, тимчасово замовкаючи, сподівається у такий спосіб посприяти землякам не помилитися у своєму виборі 31 жовтня. Щоб бути чесною перед людьми, котрі гідні справедливішого, ніж їм силоміць нав'язують, вибору своєї долі.

✔ **Київ**

Нове керівництво Конституційного Суду

На спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду обрано його нового голову — Віктора Скомороха, йому 58 років, він був секретарем Колегії суддів КС.

У вересні 1996 року з'їзд суддів України ввів його до складу Конституційного Суду.

Заступниками голови обрані Павло Євграфов і Микола Селивон.

Павла Євграфова у червні 1997 року призначено Верховною Радою України.

Микола Селивон у вересні 1996 року указом Президента України Леоніда Кучми призначений суддею КС.

Колишній голова КС Іван Тимченко залишається членом суду до закінчення 9-річних повноважень нинішнього складу КС, призначеного в 1996 році. В КС — 18 суддів, по 6 призначених Президентом, парламентом і з'їздом суддів.

Євген Марчук про «технології спецслужб»

Кандидат у Президенти України Євген Марчук заявив, що проти конкурентів нинішнього глави держави Леоніда Кучми під час президентської виборчої кампанії використовують «технології спецоперацій спецслужб, які застосовують під час підготовки переворотів».

Таку заяву Є. Марчук зробив на пресконференції у Києві.

Є. Марчук наголосив, що заява СБУ про можливі масові порушення правопорядку в Києві, які нібито мають організувати члени «канівської четвірки», є «продовженням цієї технології». «Залучені спецтехнології свідчать про те, що найближчими днями можна чекати на будь-які кроки, аби заблокувати членів «канівської четвірки» і підвести ситуацію до того, що вибори буцімто слід перенести, бо в суспільстві має місце велика напруженість, люди залякані, і це серйозно зашкодить вільному волевиявленню громадян», — заявив Є. Марчук.

До блокування конкурентів нинішнього Президента Леоніда Кучми «значною мірою» причетна нова група російських іміджмейкерів, яка нещодавно прибула з Москви. Вона «внесла нові елементи в тактику ведення виборчої кампанії нинішнього Президента».

«Ці іноземці, по суті, втрутилися у внутріполітичну ситуацію в Україні, результатом чого є внесення напруженості в суспільство. Це піддається правовій кваліфікації згідно з Кримінальним кодексом», — вважає кандидат. «Постає питання про те, хто їх сюди привіз, хто з ними контактує і хто координує їхню роботу?», — додав він.

«Це вже не політична боротьба», — переконаний Є. Марчук.

✔ **Фотофакт**

Голова КСП ім. П. Тичини, що в с. Піски Чернігівської області, Анатолій Дробот щодня виїжджає на поля свого господарства. Адже триває збирання цукрових буряків, від урожаю яких залежатиме й фінансове становище сільгосппідприємства.

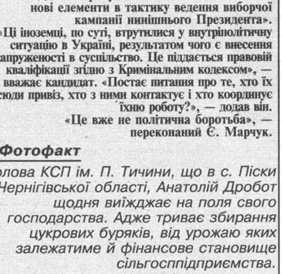

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Змінювати психологію не менш важливо

У тому, що змінити психологію керівника шахти не менш важливо, ніж змінити технологію видобутку вугілля, переконані всі

Донецьке телебачення, радіо, газети щодня інформують про потребу регіону в інвестиціях, які не йдуть сюди, попри навіть благодатний грунт створених вільних зон. Усе це скидається на випускання пари, бо серйозний інвестор з'явиться лише після грунтовного вивчення соціально-економічної ситуації та потенціалу гірничорудної та вугільної галузей — основи економіки регіону.

Консалтмейстери

Серйозний інвестор прийде тільки після тісної співпраці з консалтинговими, а простіше кажучи — консультативними, компаніями, як-то Донецький вугільний центр, створений рік тому спільними зусиллями Європейського союзу та Мінвуглепрому в рамках програми «Тасіс».

Працюють тут і зарубіжні, і, що називається, доморослі, проте відібрані за конкурсом, експерти — донедавна гірничі інженери, керівники середньої ланки вугільних підприємств, які знають проблеми шахтарських колективів ізсередини і вже набули неабиякого досвіду за кордоном. Хтось устиг порубати вугілля в Індії, хтось — опанувати цю науку в Англії або деінде. Тож, крім репрезентативної функції перед інвестором, консалтинговий центр виконує не менш важливу — аналітично-дораду функцію безпосередньо на шахтах Донеччини. І, судячи з нещодавно проведеної презентації центру, вельми успішно.

Керівник проекту Пітер Кормак вочевидь реаліст так само, як і заступник міністра вугільної промисловості Анатолій Лисенко. Обидва досконало знають проблеми і поточну ситуацію на ринку. Тішитися нічим. За словами Анатолія Лисенка, цього року галузь працює краще, ніж торік, є надія перевиконати річне завдання на 3,5 млн. тонн вугілля. Але Пітер Кормак далекий від позитивних оцінок: навіть якщо галузь підніме нагора 80 млн. тонн вугілля, здебільшого це станеться завдяки зусиллям одиниць, а не сотень шахт — Краснолиманської, імені Засядька, Красноармійської-Західної та деяких інших. А переважна більшість вуглевидобувних підприємств підлягає або докорінній реструктуризації, або закриттю як геть збиткові, з усіма негативними соціальними наслідками. Згадуючи про це, заступник міністра робить специфічний знак пальцями, який символізує дефіцит грошей, — на шахтно-гірниче обладнання (хоча б у лізинг!), на погашення боргів у заробітних платах (хоча б за графіком!), на послуги консалтингових компаній, які, працюючи фактично задарма, подають позитивні сигнали західним інвесторам і, нехай поступово, але змінюють психологію директорів шахт.

Стереотипи

Власне, на це, за словами співдиректора консалтингового центру Володимира Холода, і сподівалися, залучивши до сучасного бізнес-планування 10 доволі перспективних шахт на кшталт Павлоградської та Південно-Донбаського-1. Звиклі до директивного планування, спрямованого на збільшення за будь-яку ціну обсягів видобутку, директори шахт спочатку з недовір'ям поставилися до нововведення. Пропозиції і настанови тиснути не на кількість, а на якість і на скорочення собівартості кожної тонни вугілля когось лякали, а когось спантеличували. Але результат подавав добру надію: завдяки зростанню грошових потоків (а отже, прибутків), скороченню капітальних витрат одержали економічний ефект, еквівалентний $ 45 млн. Легко підрахувати: якби в експерименті взяли участь не 10, а 100 шахт, загальний економічний ефект вугільної галузі сягнув би $500 млн.

Заступник директора центру Олександр Цикра твердить, що знає шахти, де видатки на видобуток однієї тонни вугілля становлять не більш як $10. З огляду на щедрість українських надр на вугілля мимоволі починаєш недобре думати про Мінвуглепром. Ніби відповідаючи цим думкам, заступник міністра вибачається за недостатню увагу, яку приділяло його відомство проектам Донецького консалтингового центру. Очевидно, що треба міняти психологію і на міністерському рівні.

Але, схоже, лід скресає і там, бо перехід до запровадження анкерного кріплення гірничих виробок, який на презентації обстоював той самий Олександр Цикра, є відголоском однойменної галузевої програми. Завдяки зусиллям експертів і, врешті-решт, міжнародному досвіду на шахтах вже збагнули, від якої ідеї відмовилися у 50-ті роки. Адже анкерне кріплення гірської породи не йде в жодне порівняння з традиційним металевим (арочного типу), бо набагато економічніше і безпечніше для прохідників. Досить сказати, що, за найскромнішими підрахунками, дає можливість скоротити видатки з підготовки очисних забоїв до 70 відсотків, а їх кількість проти початку десятиліття вже скоротилася в рази. Тим часом можна і треба відмовитися від шпигування забоїв багатотонними металевими конструкціями, якщо нова технологія кріплення підвищує рівень і продуктивності праці, і міцності покрівлі, і економії видатків на транспортування матеріалів, ремонт або запровадження громіздких стандартів безпеки.

Стандарти

Про ці стандарти — окрема розмова, яку вів консультант центру Петро Мухін. Починати йому довелося із невтішного: торік, наприклад, вугільна галузь мала більш як 28 тисяч травмованих, 363 — смертельно. За шість місяців цього року — більш як 11 тисяч, 187 — смертельно. За останнє десятиріччя на шахтах Донецької та Луганської областей сталося більш як 800 пожеж, 40 вибухів метану та вугільного пилу — жертви, жертви, жертви... У середньому на шахтах України щодня гине один шахтар. Звісно, дещо можна списати на високий ризик гірничорудної справи і недосконалість чинної системи безпеки праці. Дещо — на трудноці моменту, пов'язані з дефіцитом матеріалів та запасних частин, а дещо, можливо, навіть на брак конструктивних політичних рішень. Але далеко не все. Тільки вдумайтеся: 70 відсотків аварій в Україні відбувається за знайомим сценарієм. От і виходить, що за кордоном керуються стандартами безпеки, а в Україні — стандартами небезпеки. І запитайте себе, чому найвищий рівень аварійності зазвичай спостерігається на порівняно благополучних фінансово шахтах, як-то — Краснолиманській, імені Засядька, імені Скочинського та інших? Експерти впевнені, що в боротьбі за чорне золото ми знову гребуємо психологічним чинником. І вказують при цьому, наприклад, на реєстри (тільки прислухайтеся!) постійно діючих винятків у вимогах системи техніки безпеки. Також свого роду стандарт, коли, скажімо, за браком автоматичного запобіжника транспортера, контроль за безпекою руху перекладається на плечі баби або діда.

... В аеропорту Донецька я перетнувся з дуже колоритною постаттю — не інакше, як з новим росіянином. Шкіряні штани, стільникове вухо, грудям позаздрила б вітрина ювелірного магазину. Подумалося: чи не інвестор?! І ця думка не видалася крамольною: за відсутності серйозного інвестора галуззю може зацікавитися інвестор не вельми серйозний.

Сергій ВЛАД.

На знімку: на передньому плані — заступник міністра вугільної промисловості Анатолій Лисенко і керівник проекту «Тасіс» Пітер Кормак.

Київ—Донецьк.

З Житомира до Києва могли їздити трамваєм

Ретро

Житомирці одержали змогу покататися в ретро-трамваї, який наче зійшов з фотознімка кінця минулого століття. Це стало одним із заходів відзначення сторічя пуску в місті першого електричного трамвая — Житомир був п'ятим містом України, де з'явився цей вид транспорту.

А подорожувати трамваєм у часі, з'ясувалося, дуже цікаво. Можна довідатися, наприклад, про те, що, якби не перша світова війна, могла б з'явитися трамвайна лінія «Житомир—Київ». «Планів громаддя» любили ще до радянської влади, і такий проект уже погодили в усіх інстанціях. Мало того, як повідомляла губернська газета, було порушено клопотання про будівництво трамвайної колії з Житомира також до Рівного.

Вас тривожить зростання цін за проїзд у міському транспорті? Від початку руху житомирського трамвая і аж до серпня 1917 року за квиток треба було платити 5 копійок. А коли ціни на електроенергію та матеріали зросли, міська дума збільшила вартість проїзду до 9 копійок. Міська рада солдатських і робітничих депутатів одностайно проголосувала проти цього рішення і звернулася з протестом до Тимчасового уряду. Листування закінчилося відповіддю, що без затвердження Міністерством внутрішніх справ тарифи змінювати не можна. Та їх усе одно підвищили. Ситуація до болю нагадує ту, що склалася торік восени, коли вартість квитка за проїзд у трамваї і тролейбусі підняли з 20 до 30 копійок усупереч закону, який забороняв це робити, а всі протести розбилися об залізний аргумент міського голови: краще більше платити, ніж ходити пішки...

Сьогодні одна з причин головного болю працівників ТТУ — пільговики. Сто років тому на весь майже стотисячний Житомир право на безоплатний проїзд мали лише 24 особи. Тепер таких пільговиків понад 67 тисяч. А з одержанням дотації — проблеми.

Лише 1916 року було прийнято на роботу кондуктором першу жінку, яка стала працювати «під керівництвом чоловіка-кондуктора». Тепер навіть професія водія трамвая стала жіночою.

Житомирське ТТУ називають серед кращих в Україні. Хоча, між іншим, останній трамвай чеського виробництва (а наші для житомирської колії і не підходять) надійшов у місто більш як десять років тому. Та в колективі навчилися виготовляти запчастини власними силами, і всі вагони — на лінії. Завдяки такій заповзятливості саме цей колектив став учасником програми підтримки розвитку громадського транспорту в Україні, що її проводить Агенція з міжнародного розвитку США. Запчастини й матеріали на суму 205 тисяч гривень виявилися дуже доречними.

... За рік із трамвайного депо не звільнився жоден працівник.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Солодка «пігулка» для Васильовича...

Футбол. Ліга чемпіонів. Груповий турнір. 4-й тур.

Група А. «Динамо» (Україна, Київ) — «Байєр» (Німеччина, Леверкузен). 4:2 (2:1).

1:0 Косовський, 4, 1:1 Кірстен, 12, 2:1, Шацьких, 36, 2:2 Нойвілль, 49, 3:2 Головко, 61, 4:2 Ващук, 89.

На 66-й хв. Байнліх не реалізував пенальті (парирував воротар).

«Динамо»: Шовковський, Герасименко (Белькевич, 46), Головко, Ващук, Дмитрулін (Яшкін, 59), Каладзе, Косовський, Ребров, Гусін, Шацьких, Мамедов. .

«Байєр»: Матисек, Ріб, Новотни, Живкович, Кірстен, Емерсон, Гайдук (Понте, 77), Байнліх, Шнайдер, Нойвілль, Рамелов.

Попереджено: Реброва, 21, Живковича, 21, Кірстена, 30, Герасименка, 41, Ващука, 57, Ріба, 77, Шнайдера, 79.

Арбітр — Карл-Ерік Нільссон (Швеція).

19 жовтня. Київ. НСК «Олімпійський». 1 градус. 40 000 глядачів.

«Марибор» (Словенія) — «Лаціо» (Італія, Рим) — 0:4. Михайлович, 36, Інзагі, 50, 74, Станкович, 63.

	В	Н	П	М	О
Лаціо	3	1	0	11—2	10
Байєр	1	2	1	6—6	5
Динамо	1	1	2	6—6	4
Марибор	1	0	3	1—10	3

Група В. «Арсенал» — «Барселона» — 2:4, «Фіорентина» — АІК — 3:0. «Барселона» — 10 очок, «Фіорентина», «Арсенал» — по 5, АІК — 1.

Група С. «Боруссія» Д — «Русенборг» — 0:3, «Фейєноорд» — «Боавішта» — 1:1. «Русенборг» — 8, «Боруссія» Д — 5, «Фейєноорд» — 4, «Боавішта» — 2.

Група D. «Марсель» — «Манчестер Юнайтед» — 1:0, «Штурм» — «Кроатія» — 1:0. «Марсель» — 9, «Манчестер Юнайтед» — 7, «Кроатія» — 4, «Штурм» —3.

Після зустрічі киян із німцями наставника «Байєра» Крістофа Дауме запитали — чи вживає він аспірин? Відповідь була позитивна, з побажаннями вживати білі таблетки, «раєм» для котрих є місто Леверкузен і відомий концерн. Але, гадаю, що ці ліки того вечора не допомогли тренерові.

А от динамівці піднесли своєму наставникові — Валерієві Лобановському, який ще не одужав і перебуває у шпиталі, — солодку моральну «пігулку» у вигляді чудової перемоги над дуже сильним суперником. Наш чемпіон нині нагадує мінера, який не має права на помилку. Отже, в кожному з матчів, що залишилися, «Динамо» задовольнять самі перемоги.

Кияни не забарилися із швидким голом. Ребров віддав чудовий пас на Косовського, і той відправив м'яча повз Матисека. Нагадаю, зарплата у леверкузенського воротаря — понад чотири мільйони марок на рік.

На жаль, гості дуже швидко відігралися, скориставшись із стандартної ситуації (пробили штрафний). Чудовий майстер Кірстен уразив ціль головою.

Утім, перепочинок для леверкузенців був нетривалий. Господарі доволі легко долали захист суперника, вишикуваний у лінію. Голеві моменти створили Шацьких і Ребров. Однак кожен з них трохи пригальмовував, і обороні німців щастило відводити загрози. Але вона нічого не змогла вдіяти, коли Герасименко знову дав зручний пас Шацьких. І форвард, глумлячись над оборонцями і воротарем «Байєра», провів другого м'яча.

Після перерви нам одразу довелося пережити «стресові» хвилини, коли Нойвілль без належної опіки отримав вільний простір у небезпечній близькості біля воріт «Динамо» і без перешкод точно пробив низом.

А потім двічі чудово зіграв Яшкін, внесок якого в перемогу дуже вагомий. Його потужний удар відбила штанга. І тут своє високе вміння грати головою продемонстрував Головко — 3:2. А на передостанній хвилині Артем вивів на голевий удар Ващука.

Ще про один момент варто згадати особливо. Напередодні матчу Президент України Леонід Кучма підписав указ про нагородження головного тренера національної збірної Йожефа Сабо, тренера-селекціонера ФК «Динамо» Андрія Біби і футболістів — Сергія Реброва, Андрія Шевченка та Олександра Шовковського — орденом «За заслуги» третього ступеня. І от один із цих поважних чоловіків став справжнім героєм зустрічі, здійснивши маленький подвиг у цьому важливому поєдинку. Шовковський парирував пенальті і взагалі діяв супернадійно.

— Наша гра, попри невдалий підсумок для нас, сподіваюся, сподобалася киянам, — сказав після матчу **пан Дауме**. — Моя філософія — атакуючий футбол, з голами, ризиком. На жаль, ми не скористалися багатьма моментами, які створили. І у відповідь отримували покарання. Все могло б завершитися абсолютно інакше, якби Байнліх забив пенальті. «Динамо», гадаю, — найсильніша в Європі команда за застосуванням контратак. У цьому переконалися ще раз. Хоча гріє душу думка про те, що ми залишаємося на другій позиції в турнірній таблиці. І збираємося, успішно виступивши в Римі в наступному турі, закріпити свою позицію і вийти до наступного раунду змагання.

— Ви так упевнені в позитивному для вас результаті у столиці Італії?..

— Я вже казав, що неодмінно пройдемо до наступного раунду турніру. Сьогодні ми грали без чотирьох провідних футболістів і продемонстрували, як на мене, якісний футбол. У Римі вони вже зможуть вийти на поле.

— І що, «Динамо» ви геть позбавляєте шансів?

— Сьогодні кияни зіграли прекрасно і створили чудову базу для ... третього місця, для Кубка УЄФА (сміх у залі!). Так, вважаю, що «Лаціо» і «Байєр» переможуть у групі. Але можна казати що завгодно. Все вирішується на футбольному полі.

Олексій Михайличенко, який представляв динамівську сторону, сказав:

— Сьогодні наша команда не просто отримала перемогу, а й показала якісну, змістовну і аргументовану гру. А головне те, що хлопці продемонстрували згуртованість і твердий характер, мобільність і колективну швидкість. Кожен з них намагався виявити ще й індивідуальну майстерність.

На жаль, не обійшлося без помилок. Особливо помітні вони були в обороні. Чудово знали, як вправно діє суперник під час розіграшів стандартного становища, та перший гол пропустили саме за таких обставин. Другий м'яч і поготів вважаю нелогічним. Була елементарна позиційна похибка оборонців. Утім, ми, зрозуміло, тепер на піднесенні і своїх планів не змінюємо: перемагати, перемагати...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

За мить після удару Олександра Головка м'яч опиниться у воротах «Байєра»

Оголошення

У номер

✔ Житомир

Так кохають — душею — напевне

Нещодавно селище Верхівня, що на Житомирщині, стало свідком любовного роману, про який 150 років тому говорила вся Європа. У стінах маєтку Евеліни Ганської знову палко освідчувався в коханні до графині класик світової літератури, романіст Оноре де Бальзак.

А відтворили ці давні події актори київського театру «Сузір'я». Вони зіграли п'єсу драматургів Олега Миколайчука та Неди Нежданої «Оноре, а де Бальзак?». Завдяки постановці режисерів Мірошниченка та Калашникової вистава з успіхом пройшла в столиці, а нині ще й отримала схвальні відгуки у Верхівні.

З огляду на жебрацьке становище мистецтва в Україні фінансував поїздку театру до Верхівні Французький культурний центр.

Як зазначила директор місцевого музею Бальзака Людмила Журавська, вистава дала змогу ще раз доторкнутися до історії рідного краю, його минувшини. Апогеєм дійства стало чаруюче «так» Евеліни Ганської і ніжний цілунок любого Більбоке — коханню немає меж!

✔ Хмельницький

Альманах відзначив... колективні іменини

П'ять літ тому зібралися подоляни, що кохаються у літературі, та й вирішили створити для поширення свого полум'яного слова літературний альманах. Не мудрствували лукаво і назвали його так, як іменувався дореволюційний часопис у древньому Кам'янці-Подільському: «Літературна громада». Ювілейний випуск збігся у часі з 200-річчям Пушкіна, 110-ю річницею Анни Ахматової (подолянки за походженням), 75-річчям літспілківця «Поділля» Леоніда Шерстенюка, 55-річчям відомого літератора Анатолія Ненцінського та ще з низкою подій, про що з приємністю і сповіщав альманах своїм читачам. Ювілейне число (як, утім, й деякі інші попередні випуски) відкрив привітанням Хмельницький міський голова Михайло Чекман. Колектив «ГУ» також приєднується до здравиць і зичить авторському колективу «ЛГ» довгих видавничих літ та багато грошей на папір!

✔ Київ

Перше — наше!

На закритті IX Міжнародного фестивалю мистецтв «Слов'янський базар» у палаці «Україна» нагороджено переможців конкурсу молодих виконавців. Володаркою гран-прі стала азербайджанка Манана Джапарідзе (сума балів за два тури — 295). Вона також отримала статуетку Золотого Бояна та грошову винагороду 10 тис. доларів. Перше місце і 6 тис. дол. у нашої Ніколь (на знімку) — 293 бали, друге — у Лідії Кочовської з Македонії (292), третє — у Деяна Найди з Югославії (288). На жаль, не потрапила до цієї обойми гідна претендентка на призове місце Оксана Шовкун з Дніпропетровська (280 балів).

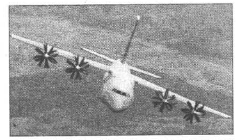

До Ан-140 вирішили придивитися уважніше

Презентація першого серійного зразка цього літака відбулася 11 жовтня у Харкові

Презентація

З 1992 року авіакомпанія «Міжнародні авіалінії України» (МАУ) експлуатує сучасні літаки Боїнг-737 на найбільш конкурентно напружених маршрутах, що з'єднують Україну з країнами Західної Європи. Активно використовує компанія і літаки Ан-12, але для вантажних перевезень до Амстердама та Люксембурга, а також Ан-24 на внутрішніх рейсах Бориспіль — Донецьк.

А недавно в МАУ створено нову робочу групу, яка вивчатиме можливості експлуатації нового пасажирського вітчизняного літака Ан-140. Презентація першого серійного зразка цього літака відбулася 11 жовтня у Харкові. Ан-140 МАУ має намір використовувати на внутрішніх стикувальних рейсах, які здійснює авіакомпанія до міжнародного аеропорту Бориспіль, а також на рейсах до країн СНД та окремих країн Західної Європи. Очікується, що експлуатація нового українського літака буде здійснюватися в кооперації з «Авіалініями України», «Ікаром», «Львівськими авіалініями» і «КримАвто».

За словами першого віце-президента МАУ Юрія Мірошникова, авіакомпанію літаки Ан-74Тк, Ан-70 і особливо Ан-140 зацікавили тому, що вони відповідають сучасним міжнародним стандартам і є конкурентоспроможними. Використання цих літаків зробить, на думку спеціалістів МАУ, авіаперевезення зручнішими і економічно вигіднішими не тільки в межах України, а й за кордоном.

Україні — свій авіасалон

Виставки

Учора в Києві відкрилася перша спеціалізована виставка «АВІАСВІТ-XXI». Безперечно, подія у виставковому житті нашої держави неординарна. І не лише тому, що це — перша в Україні спроба провести виставку авіакосмічної техніки. Київська виставка має цілком реальний шанс перерости у майбутньому в Міжнародний авіаційний салон.

Та поки що організатори майбутнього авіасалону — Мінпромполітики України, Національне космічне агентство України, асоціація «Укравіапром» та ВАТ «УкрНДІАТ» — прагнуть виконати завдання-мінімум: посприяти налагодженню контактів представників ділових кіл країн СНД та країн близького та далекого зарубіжжя. З нашого боку це — близько 40 підприємств, які представляють авіаційну та космічну техніку, а також сучасні технології та системи управління. З боку гостей — представники підприємств, котрі є нашими реальними та потенційними партнерами у багатьох перспективних проектах.

Отже, на загальній експозиційній площі в 3,5 тисячі кв. м знайшлося місце для авіатранспорту та космічної техніки, пасажирських та транспортних літаків, гелікоптерів, сільськогосподарської та малої авіації, повітряних куль та інших літальних апаратів, авіоніки і телекомунікацій, систем проектування, виробничих систем, систем міжнародних стандартів у галузі виробництва та експлуатації, рятувальних засобів.

Кілька слів про учасників з боку господарів. Це надія вітчизняного літакобудування — АНТК імені Антонова, запорізьке підприємство «Мотор-Січ», КБ «Прогрес» — провідний виробник авіаційних двигунів в СНД, Харківське державне авіаційно-виробниче підприємство, КБ «Південне» та ВО «Південмаш» — виробники і розробники ракетної та космічної техніки, учасники проекту «Морський старт». Зокрема, широко представлений сектор «малої авіації» — понад 40 літальних апаратів, які активно використовують у народному господарстві (сільське господарство, геофізика, патрулювання трубопроводів тощо). Доповнили експозицію літаки та наземне обладнання ВПС України та комплекси ППО, а також 7 повітряних куль від федерації повітроплавання України.

Завтра та післязавтра на аеродромі Київського державного заводу «АВІАНТ» відбудуться демонстрація та показові польоти.

На думку організаторів, місце проведення виставки у центрі ділових контактів, на перехресті міжнародних шляхів, сприятиме ефективному і якнайшвидшому зростанню авіаційної космічної галузі. Це допоможе розширити кооперативні зв'язки між підприємствами — виробниками авіатехніки та вивести вітчизняний продукт на світовий ринок.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Горизонти «Фотона»

Вітчизняний стиль

Першу тисячу кольорових телевізорів «Горизонт» випустив головний завод сімферопольського акціонерного товариства «Фотон». А до кінця року тут мають зібрати 15 тисяч апаратів. З початку нового року обсяги виробництва мають зрости до 5 тисяч телевізорів на місяць, кількість робітників — до тисячі. Резерви є, адже потужність складальної дільниці — 10 тисяч апаратів.

Перша партія телевізорів заводу, який практично було зупинено, дала нову надію 11 тисячам його колишніх працівників. Адже Крим знав і кращі часи: колись тут випускали по 750 тисяч телевізорів різних модифікацій на рік. Нинішнє відродження стало можливим завдяки співробітництву з білоруським заводом «Горизонт». Ця співпраця підкріплена міждержавним договором України і Білорусі та договором з Кримом. Спільному виробу дано назву підприємства-партнера, який водночас є постачальником комплектувальних до телевізорів нового покоління.

А як же збут? Нині «Горизонти», що коштують по 760 гривень, беруть охочіше за імпортні, які удвічі і втричі дорожчі. Якість кримчани гарантують не гіршу, до того ж вітчизняні апарати безболісно переносять вже звичні від'єднання електроенергії. Потенційних покупців, особливо з сільської глибинки, порадувало те, що невдовзі сімферопольці випускатимуть телевізори з живленням від акумуляторних батарей.

Отже, кримські «Горизонти» цілком конкурентоспроможні: мають дистанційне управління, плоский екран 54 сантиметри по діагоналі, телетекст, меню, автовід'єднання, елегантний дизайн. А низької ціни кримчани досягли завдяки договорам з білоруськими партнерами про роботу без жодних накруток — акцизів чи мита на ввезення.

Але це ще не все. Окрилене першим успіхом керівництво «Фотону» сподівається за порівняно короткий час розгорнути виробництво власних блакитних екранів у колишніх обсягах проектної потужності — 120 тисяч на рік. Гарантуючи якість і помірну ціну, кримчани впевнені у незмінно високому попиті на свою продукцію. Адже аналітики маркетингу засвідчують — річна потреба України сягає майже півмільйона кольорових екранів.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Ви нам — нафту, ми вам — завод

Національна нафтогазова компанія «Казахойл» до кінця жовтня почне відвантаження нафти на Херсонський нафтопереробний завод. Навзамін вона керуватиме держпакетом акцій заводу (50 відсотків + 1 акція). Водночас казахстанська сторона залучила «Групу Альянс» як оператора проекту розвитку Херсонського НПЗ, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

«Група Альянс» за дорученням казахстанської сторони опікуватиметься розробкою і реалізацією комплексної програми розвитку НПЗ, яка передбачає виробничі, фінансово-економічні, інвестиційні і маркетингові питання діяльності заводу.

Нагадаємо, рішення про передачу Херсонського НПЗ в керування казахстанській стороні ухвалено під час переговорів між президентами Казахстану та України у вересні нинішнього року.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311196.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України